

Enrico Bagnoli

(47), Italiaanse scenograaf.
Op 15 maart gaat de opera
Ismène in première, waarvoor
hij het concept bedacht.

Ik ben nu wie ik ben

door een liftende vriend. Hij werd opgepikt door een scenograaf die iemand zocht voor technische klusjes. Zo ben ik toevallig in de theaterwereld beland, rond mijn 17de. Dat strookte perfect met mijn onafhankelijkheidsdrang. Ik wilde me losmaken van mijn bourgeoisfamilie: mijn vader was hoogleraar, mijn broer ingenieur en mijn zus arts, dus het was heel

moeilijk om hen te evenaren. Het theater heeft me ruimte gegeven.

door het Puccini-festival. Als jongeman mocht ik op dat beroemde festival in Torre del Lago aan de slag als lichttechnicus. Voor het eerst zag ik topartiesten als de sopraan Montserrat Caballé en de dirigent Daniel Oren. Toen is mijn grote passie voor opera ontstaan, in het bijzonder voor Puccini. Neem nu La Bohème en Tosca: stuk voor stuk meesterwerken.

door Thierry Salmon. Als jonge regisseur kwam hij naar Italië om er producties op het getouw te zetten. In tien jaar tijd hebben we flink wat succesvolle spektakels gecreëerd. Bij hem kon ik voor het eerst creatief zijn op hoog niveau. Zijn dood, twaalf jaar geleden, kwam als een zware klap, ik mis hem nog altijd. Hij was mijn grote voorbeeld. Voorstellingen mochten voor hem niet theatraal zijn, maar eenvoudige oplossingen waren ook uit den boze. Als ik nu met andere regisseurs werk, ga ik nog steeds op zoek naar het experiment.

door mijn vrouw. Twintig jaar geleden leerde ik Marianne Pousseur kennen op scène. Zij is niet alleen de liefde van mijn leven, maar ze vertegenwoordigt voor mij ook het passionele aspect van de muziek. Dankzij haar vader, de bekende componist Henri Pousseur, is ze geboren in een muzikaal universum. Intussen is ze zelf een belangrijke naam in de hedendaagse muziek. Voor haar ben ik naar België verhuisd, maar we trekken nog geregeld naar Toscane, mijn geboortestreek.

door Luc Perceval. Toen ik in België terecht kwam, was hij de eerste regisseur die me binnenhaalde. Ik was een echte Italiaan, een tikje anarchistisch, terwijl hier veel meer discipline heerste. Het is niet altijd eenvoudig om met Luc samen te werken - hij is nogal autoritair - maar hij heeft me wel heel veel geleerd. Voor hem is theater bijna heilig. Hij legt de lat altijd net iets hoger, wat fantastisch werk oplevert.

door Guy Cassiers. We werken al zo'n 12 jaar samen - intussen is hij een echte vriend geworden - en ik heb hem zien uitgroeien tot een van de grootste regisseurs van Europa. Het is fantastisch om met hem te werken, omdat hij nooit boos of pretentius wordt. Hij combineert een menselijke blik met een enorm talent. We hebben vaak hetzelfde idee, maar de manier waarop hij dat kan overbrengen op de acteurs, is ongelofelijk. **5**

Ismène van De Munt, een concept van Enrico Bagnoli en Marianne Pousseur, van 15 t/m 20 maart in het Théâtre de la Salamandre, Félix Marchallaan 1, 1030 Brussel. www.demunt.be

TERST: STEFANIE VAN DEN BROECK

